

INTERPRETATIE VAN EINDTIJDPROFETIEËN (3) – het komen tot juiste interpretatie hjms

Geliefde broeders en zusters, dit laatste deel van de studie over het interpreteren van de profetieën over de eindtijd is geen bijbelstudie in de ware zin des woords. Het is in feite een technische verhandeling over de vraag, hoe men het beste een profetie uit het Woord van God kan benaderen, teneinde te verstaan wat God met die profetie wilde zeggen. Uiteraard zal ik natuurlijk het antwoord op deze vraag op het Woord baseren.

Omdat er nogal wat christenen zijn, die het profetische Woord van God onjuist benaderen, danwel onjuist interpreteren, of zelfs verontachtzamen, hoop ik en bid ik de Heilige Geest dat deze studie een eye-opener zal mogen zijn.

Broeders en zusters, wij kunnen veel fouten maken bij het lezen van Gods Woord, zoals:

- Het uitsluitend met ons menselijke verstand lezen van de bijbel, terwijl wij Christus uitsluiten. Dan gaan wij beslist aan de (profetische) uitspraken van de bijbel twijfelen. Dan twijfelen wij aan de waarheid van het verhaal van Jona en de vis. Dan twijfelen wij aan de overschaduwing van Maria door de Heilige Geest en aan de Opstanding van Jezus, etc. Het Woord waarschuwt ons hiervoor en voor zulke mensen. Col. 2:8 – *“Ziet toe, dat niemand u als een roof vervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus;”* Natuurlijk hebben wij ons verstand gekregen om dat te gebruiken, maar alleréérst om Jezus te leren kennen (1 Joh. 5:20). Vanaf dát moment mogen wij de bijbel lezen en onderzoeken onder de leiding van Jezus, Die het Woord Zelf is, én de Heilige Geest.
- Het té onregelmatig of té weinig lezen van de bijbel. Het Woord is voedsel voor onze geestelijke ziel. Het ontvangen van te weinig voedsel leidt tot verhongering, tot verzwakking en uiteindelijk tot onze (geestelijke) dood.
- Het uitsluitend beperken van de belangstelling voor het Woord tot ons persoonlijk, geestelijk leven van hier en nu, zonder in te zien dat geloof in Jezus altijd gerelateerd is aan de toekomst, nl. aan de dingen die wij hopen (bijvoorbeeld Zijn Wederkomst). Hebr. 11:1 zegt immers, dat *“het geloof een vaste grond is der dingen, die men hoopt”*.
- Het voortdurend, hoewel goedbedoeld, op voorhand vergeestelijken van de profetieën op een bijbels ongefundeerde en subjectieve wijze. Neen, broeders en zusters, in het onderzoek van het Woord zullen wij, zoals Jezus in Luk. 24:25 beval, de profetieën in principe letterlijk moeten geloven en precies zoals het gesproken werd: *“En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben!”*
Maar wél onder Zijn goddelijke leiding en de uitleg van de Heilige Geest, zoals Petrus in 2 Petr. 1:20 zei: *“Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging;”*

Broeders en zusters, vóórdat ik dit onderwerp over het verstaan van de profetieën verder uitdiep, wil ik enkele belangrijke voorwaarden uit het Woord noemen, die moeten worden vervuld, vóórdat God het Woord aan ons kan openbaren.

Als wij de verborgenheden in het Woord willen verstaan, dan moeten wij discipelen van Jezus zijn. Als u geen kind van God bent, zult u het Woord nooit begrijpen. Mark. 4:11 – *“En Hij zeide tot hen: Het is u (d.w.z. de discipelen) gegeven te verstaan de verborgenheid van het Koninkrijk Gods; maar dengenen, die buiten zijn, geschieden al deze dingen door gelijkenissen;”*. Leest u in gelijke zin Mat. 13:11 en Luk. 8:10. Dan moeten wij Hem liefhebben. 1 Cor. 2:9 – *“Maar gelijk geschreven is: Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid*

heeft dien, die Hem liefhebben.” Óók móeten wij Hem vrezen. Ps. 25:14 – *“De verborgenheid des HEEREN is voor degenen, die Hem vrezen; en Zijn verbond, om hun die bekend te maken.”* Wij móeten oprecht zijn. Spr. 3:32b – *“maar Zijn verborgenheid is met den oprechte.”* En wij móeten bereid zijn om onze eigen wijsheid aan de kant te schuiven en ons aan de leiding van de Heilige Geest over te geven. 1 Cor. 2:10-12 – *“Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods. Want wie van de mensen weet, hetgeen des mensen is, dan de geest des mensen, die in hem is? Alzo weet ook niemand, hetgeen Gods is, dan de Geest Gods. Doch wij hebben niet ontvangen den geest der wereld, maar den Geest, Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn;”*

Broeders en zusters, ik las een tekst van een bijbelleraar, wiens naam ik helaas vergeten ben, ter versterking van ons geloof in Gods almacht om de komende eindtijdgebeurtenissen te voorspellen én ook te besturen. Zach. 12:1 – *“De last van het woord des HEEREN over Israël. De HEERE spreekt, Die den hemel uitbreidt, en de aarde grondvest, en des mensen geest in zijn binnenste formeert.”*

De Heer maakte de hemel en fundeerde de aarde, Hij formeerde de geest van de mens in zijn binnenste! Dus vanuit Zijn hoge hemel tot aan de fundamenten van de aarde bestuurt de Heer het gehele heelal, waar de aarde slechts een héél klein onderdeel van is. Maar Hij bestuurt óók de geest van de mens met zijn diep verborgen gedachten, drijfveren, gedragingen, en doelstellingen. Dáárom zijn Gods profetieën onfeilbaar! Hij leidt immers het heelal, de aarde en de mens in al hun acties. Hij wéét wat er te gebeuren staat.

Ik wil nog even enkele woorden wijden aan het vergeestelijken van het profetische Woord van God. De uitspraken van het Woord dienen wij allereerst letterlijk te nemen, omdat wát God zegt in principe letterlijk door Hem zo bedoeld is. Hij spreekt niet in raadseltjes tot ons. Jezus Zélf heeft tegen de Emmaüsgangers gezegd, dat wij de profetieën moeten geloven, m.a.w. letterlijk moeten nemen (Luk. 24:25). De profeten brachten immers, zoals ik hierna nog zal behandelen, duidelijke boodschappen die allereerst bedoeld waren voor de mensen uit hun tijd en pasten in de context van hun tijd. Wij moeten dus beginnen om het Woord letterlijk in en naar Zijn uitspraken te accepteren. Zo moeten wij bijvoorbeeld accepteren, ook al druist het tegen ons menselijk verstand in, dat Jona daadwerkelijk werd opgegeten door een vis en drie dagen en nachten in de buik van de vis overleefde.

Helaas hebben christenen ten onrechte het Woord vaak vergeestelijkt, doordat zij het vanuit een verkeerde optiek bestudeerden. Omdat wij als het ware daarin ook zijn opgegroeid, zal het nu moeilijk zijn om de profetieën juist te interpreteren. Christenen bekeken bij voorbaat profetieën vanuit een geestelijk oogpunt. Men ging er vanuit, dat elke profetie sloeg op het heil van de kerk en men ging volledig aan Israël voorbij. Uiteraard onder invloed van de onschriftuurlijke vervangingstheologie welke eeuwenlang als juist was verkondigd. Men geloofde dat de kerk Israël had vervangen. De kerk zou na de verwerping van Jezus door de Joden nu het zogenaamde “geestelijke” Israël zijn geworden. De kerk meende dat alle beloften, Die God aan Israël had gedaan, nu voor haar waren, terwijl toch Paulus in Rom. 9:4 had geschreven, dat van hén (d.w.z. van Israël) de heerlijkheid, de verbonden, de wetgeving, de dienst van God en de beloften zijn.

Broeders en zusters, wij moeten dus toezien op de manier waarop wij de profetieën lezen.

Als wij het gevoel hebben dat de Heilige Geest aan ons een openbaring geeft, dan is de bijbel hét middel waardoor wij het kunnen beproeven. God verlangt om ons de verborgenheden uit Zijn Woord te openbaren, maar dat doet Hij niet zó maar. Hij kan Zijn verborgenheden pas openbaren als wij rein en heilig leven, bidders zijn met een begeerte om méér uit het Woord te ontvangen én geleid worden door (en vervuld zijn met) de Heilige Geest. Met name wil Hij ons juist het profetische Woord van God verkondigen, dus aan ons duidelijk maken wát er in de toekomst gaat gebeuren (in de eindtijd). Laten we dat eens lezen.

Joh. 16:13 – *“Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.”*

De *“toekomstige dingen”* is de vertaling van het Griekse *“erchomai”* dat *“komen”* betekent. De laatste bijzin had daarom beter vertaald kunnen worden met *“..... en wat er zal komen, zal Hij u verkondigen”*.

“Erchomai” wordt gebruikt voor het gaan en volgen van iemand, het komen van personen van één plaats naar een andere plaats, of voor personen die (in het openbaar) verschijnen. Ook wordt “erchomai” als metafoor gebruikt voor “ontstaan, te voorschijn komen, zich tonen, plaats of invloed vinden, gevestigd zijn, bekend worden”.

En broeders en zusters, er is maar één Persoon Die wij volgen en op Wiens Komst en Verschijning wij geduldig wachten, namelijk onze lieve Heiland en Bruidegom, de Here Jezus Christus. Met andere woorden, de Heilige Geest wil ons de Persoon Jezus Christus verkondigen in Zijn Wederkomst, maar ook alle zaken in de eindtijd die daarmee samenhangen.

Als het gaat om het uitleggen van bijbelse leerstellingen (cq. openbaringen), dan blijkt dat er verschil in gradatie van leerstellingen te maken valt. Zo zijn er “gewone” leerstellingen in het Woord, die niet zo zeer profetische leerstellingen betreffen. Te denken valt bijvoorbeeld aan de leer der dopen of de leer van de oplegging der handen. Naast “gewone” leerstellingen zijn er “profetische” leerstellingen en óók nog leerstellingen ten aanzien van “verborgenheden”. Elke uitleg van welke leerstelling dan ook moet zéker gefundeerd zijn op het Woord van God, dus óók de uitleg van een “gewone” leerstelling. Als wij bijvoorbeeld de mensen leren, dat de doop is voorbehouden aan mensen die kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad en dat de kinderdoop onbijbels is, dan moeten wij onze uitleg kunnen funderen door bijbels bewijs.

Maar de voorwaarden voor de uitleg van een leerstelling wegen zwaarder, als het gaat om het uitleggen van een “profetische” leerstelling. Wij mogen zeer beslist een ontvingen leerstelling ten aanzien van een profetie niet baseren op hetgeen, dat wij mensen in onze eigen kracht en kennis denken, dat het Woord en de Heilige Geest tot ons spreekt.

Petrus zei in 2 Petr. 1:20-21 – *“Dit eerst wetende, dat géén profetie der Schrift is van eigen uitlegging; Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken.”*

Het gaat niet om ónze eigen nog zo goedbedoelde uitleggingen! Maar het Woord moet met het Woord worden vergeleken, want het Woord verklaart zichzelf, onder de leiding van de Heilige Geest. Want de profeten werden geleid door de Heilige Geest. En om hen te verstaan, hebben wij zeer beslist opnieuw de Heilige Geest nodig. Zo was Gods Geest in Jozef, die de dromen van farao verklaarde (Gen. 41:38). Zo was Daniël, die Nebukadnezars dromen verklaarde, een bidder die in reinheid leefde en die voor de uitleg op Gods openbaring vertrouwde (Dan. 1:8; 2:17-19,24-28; 6:11).

Als wij denken dat de Heilige Geest tot ons spreekt, dan moeten wij die openbaringen van de Geest beproeven aan de hand van de uitspraken van de bijbel. Want het is de Geest der Waarheid (Joh. 15:26; 16:13), Die het Woord der Waarheid (Ps. 45:5; 119:43; 2 Cor. 6:7; Efez. 1:13; Col. 1:5; 2 Tim. 2:15; Jak. 1:18) aan ons verklaart (Joh. 14:26; 16:13-15). Elke openbaring door de Heilige Geest moet dus bewezen worden vanuit het Woord van God. Rom. 16:25-26 zegt in dit verband: *“.....naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; Maar nu geopenbaard is, en door de profetische Schriften,, onder al de heidenen bekend is gemaakt;”*

M.a.w. de openbaringen door de Heilige Geest worden dóór de profetische Schriften, dus door het profetische Woord, bekend gemaakt.

Broeders en zusters, het feit dat wij de profetieën niet op voorhand moeten vergeestelijken en dat wij elke openbaring door het Woord moeten verklaren, betekent niet dat er in het Woord geen sprake kan zijn van beeldspraak of tekens. Natuurlijk wel! En er kan best uit de context blijken dat de bewuste profetie (ook) een geestelijk schaduwbeeld betreft. Maar ook dan zullen wij in zekere zin methodisch te werk moeten gaan. Want soms geeft het Woord

ons meteen rechtstreeks de verklaring. Soms geeft het Woord ons de verklaring vanuit een ander bijbelboek. En het Woord geeft ons soms ook de verklaring vanuit de context. Maar altijd en altijd moeten wij de leiding van de Heilige Geest vragen om aan ons de diepere, geestelijke betekenis te openbaren.

Geliefde broeders en zusters, het moge ons duidelijk zijn, dat de uitleg van een bijbelse profetie ook zeker moet passen in het grote geheel van bijbeluitleg. Het op zich kleine onderdeel van een specifieke profetie moet passen in het grote raamwerk van het Woord van God.

Rest ons nog de leerstellingen ten aanzien van “verborgenheden”. Als het gaat om de uitleg van een geestelijke verborgenheid, welke nu (aan ons) geopenbaard wordt, dan is er sprake van een groot onderdeel van het raamwerk van Gods Woord. Het gaat om een belangrijk hoofdstuk van Gods raadsplan. Uitleg van verborgenheden kan n.m.m. slechts geestelijk worden ontvangen en begrepen na langdurig bidden en vasten onder leiding van Gods Heilige Geest. En wij moeten ons daarbij realiseren, dat er grote tegenstand van demonen zal zijn, zodra het gaat om de uitleg van het waarachtige, profetische Woord van God. Bedenk dat Jezus Zélf het profetische Woord aan Daniël wilde openbaren, doch daarbij liefst drie weken lang werd gehinderd door de vorst (demon) van Perzië en later zelfs ook nog door de vorst van Griekenland (Dan. 10:5-21). Hoe dan ook, ook hier zal elke uitleg naar mijn mening toch eveneens moeten worden bewezen en ondersteund door de Schriften.

Broeders en zusters, onder leiding van de Heilige Geest kunnen wij leringen uit de bijbel leren verstaan en begrijpen. De Heilige Geest is de Auteur van het Woord, maar wij moeten ons realiseren, dat Hij de Auteur is via en dóór mensen die door God werden geïnspireerd. 2 Tim. 3:16a – *“Al de Schrift is van God ingegeven.....”*. 2 Petr. 1:21 – *“Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken.”*

De gehele Schrift is dus door God ingegeven, maar door middel van heilige mensen uitgesproken en op papier gezet. Mensen van vlees en bloed, die in de taal spraken die de samenleving in die tijd sprak en verstond.

De schriftuurlijke betekenis van een bijbeltekst hangt daarom af van de bedoeling én de intentie van die menselijke auteur, wiens bedoeling en intentie uiteraard dezelfde was als die van God. Want zij werden immers door de Heilige Geest gedreven om die woorden uit te spreken en neer te schrijven. Tenzij God tegen hen zou hebben gezegd: *“Schrijf deze woorden op, hoewel je niet begrijpt wat je opschrijft”*, moeten wij aannemen dat de bedoeling van de menselijke auteur dezelfde was als die van God. Zij moesten toch immers Gods boodschap doorgeven. Wat zij bedoelden met hun woorden, was dus ook Gods bedoeling.

De auteurs van het Woord probeerden dus hun bedoeling en intentie in overeenstemming met Gods wil aan de mensen duidelijk te maken door gebruik te maken van gesproken en geschreven woorden. Woorden uit de oude Hebreeuwse en Griekse talen van duizenden jaren geleden. Elke auteur schreef zijn boeken en brieven in overeenstemming met de betekenis van die talen in die tijd. Dat kán niet anders!

Maar in het algemeen schreef de profeet of de auteur van het Woord óók vanuit het maatschappelijke perspectief van zijn tijd. D.w.z. vanuit de politieke, culturele, sociale, godsdienstige, geestelijke, economische of andere (uiterlijke) omstandigheden uit zijn tijd. Dat betekent bijvoorbeeld, dat de omstandigheden van het volk Israël, cq. de Gemeente: onder bezetting, of in oorlog, of in moeilijkheden, of levend in afgoderij, of levend onder vervolgingen, een rol spelen in de profetie.

Broeders en zusters, het maatschappelijk perspectief, samen met de betekenis van de toenmalige oude Hebreeuwse en Griekse taal, is de basis om een bijbeltekst te verstaan. Uiteraard altijd onder de leiding van de Heilige Geest en met een biddend hart. Willen wij een leerstelling begrijpen of onderbouwen, dan moeten wij ons dus in éérste instantie baseren op de door de auteur bedoelde betekenis van de bijbeltekst. Want de auteur of profeet wilde

met zijn boodschap allereerst de mensen in zijn omgeving en uit zijn tijd bereiken. En als wij de profetische boodschap van de profeet dan goed hebben begrepen, moeten wij onszelf vervolgens nog wel enkele vragen stellen:

Is de boodschap van de profeet reeds geheel of gedeeltelijk vervuld? Heeft die vervulling in Jezus Christus plaatsgevonden? Welk deel van de profetie is nog niet vervuld? Blijkt uit de profetie wanneer dat deel van de profetie dan wél zal worden vervuld? In de eindtijd? Geliefde broeders en zusters, aan het fenomeen van gedeeltelijk nog onvervulde profetieën wil ik enige woorden wijden. Profetieën betreffen soms eeuwige waarheden, omdat de eeuwige God de inspirator was. Zo zeggen profetieën vaak iets over het einde van de wereld, zodat zij niet door ons in de tijd mogen worden beperkt. Profetieën uit Gods Woord kunnen héél ver uit elkaar liggende tijdperken omvatten. Zo zijn er vele profetieën die in twee gedeelten zijn vervuld met vaak honderden jaren tussenruimte.

Een voorbeeld! In Jer. 29:10 werd geprofeteerd, dat er voor Israël na 70 jaar een einde aan de Babylonische ballingschap zou komen, doch vers 14 spreekt vervolgens over de terugkeer uit de wereldwijde ballingschap over de gehele wereld méér dan 2.500 jaren later. Uit de verzen 12 en 13 blijkt, dat dit zal geschieden in de tijd van het geestelijke herstel van Israël, dat zoals wij weten zal plaatsvinden vlak voor Jezus' Wederkomst.

Dus één gedeelte van Jeremia's profetie is inmiddels vervuld. Dat gedeelte sloeg dus niet op de eindtijd. Het tweede deel van de profetie gaat nu in onze tijd in vervulling en slaat wél op de eindtijd, op de tijd van de Wederkomst van Jezus, de blinkende Morgenster. De volledige vervulling van deze profetie zal vlak voor Zijn Wederkomst plaats vinden.

Gaat het om het juist verstaan van de eindtijd, dan moeten wij ons realiseren, dat dus vele profetieën pas gedeeltelijk zijn vervuld.

De apostel Petrus wekt ons overigens op om op de eindtijdprofetieën acht te slaan. 2 Petr. 1:19 – *“En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uw harten.”*

Broeders en zusters, nu de gestelde vragen over (gedeeltelijke) vervulling van de profetie beantwoord zijn, mogen wij ons gaan oriënteren op een eventuele geestelijke boodschap in de profetie.

De bijbel is hét middel voor God om tot ons te spreken over (heiligmaking van) ons eigen persoonlijk leven, ons huwelijksleven, en onze gemeente. Maar ook over de vorming van de Gemeente tot de Bruid van Christus, die ook genoemd wordt het Nieuwe Jeruzalem, het hemelse Jeruzalem, de berg Sion, de (heilige) stad van de levende God (Openb. 21:2; Hebr. 12:22). Het aardse Jeruzalem (Sion) is immers voor ons een schaduwbeeld van het toekomstige, hemelse Jeruzalem, de Bruid. En reeds Abraham verwachtte deze stad (Hebr. 11:10). Dus ligt het voor de hand dat profetieën ons veel te vertellen hebben over deze stad.

De Heilige Geest gebruikt dan bijbelteksten en profetieën om specifiek tot óns, kinderen Gods, in ónze tijd te spreken. En dit hoeft dan natuurlijk niet per sé de door de auteur bedoelde betekenis van de tekst te zijn. Door een goed begrip van de bedoeling van de auteur met de tekst zullen wij echter de Heilige Geest béter kunnen verstaan.

Maar de Heilige Geest is altijd autonoom om aan ons als gemeente of individueel de geestelijke betekenis van een schriftgedeelte te openbaren. Paulus zei immers ook, dat het volk van Israël voor ons tot (geestelijk) voorbeeld was gesteld (1 Cor. 10:1-13).

Geliefde broeders en zusters, ik bid dat deze handreiking u en mij tot hulp mag zijn bij het lezen en bestuderen van de profetieën uit het heilig en dierbaar Woord van God. Moge onze houding dan voortdurend biddend en in heilig ontzag voor en verwachting van de Heilige Geest zijn. Amen.